

Høringsnotat – Ny folkeregisterforskrift

Innhold

1. Forskriftens utforming og innhold	2
2. Merknader til de nye bestemmelsene i forslag til forskrift	3
Til § 2-2-2 D-nummer	3
Til § 2-2-4 Rekvirering av d-nummer	3
Til § 3-1-1 Registrering av underkategorier og tilleggsopplysninger	3
Til § 3-3-1 Avvikende fastsettelse av fødselsdato	3
Til § 5-1-2 Båter og mobile hjem.....	3
Til § 5-1-7 Institusjon.....	5
Til § 5-2-1 Ektefeller og barn.....	6
Til § 7-1-1 Registrering av andre faktiske og rettslige forhold som finner sted i Norge	6
Kapittel 12 - Sanksjoner	6
3. Merknader til de øvrige bestemmelser i forslag til forskrift	9
Kapittel 1 – Innledende bestemmelser	9
Kapittel 2 – Registreringspliktige personer, identifikasjonsnummer.....	9
Kapittel 3 – Hvilke opplysninger som registreres	9
Kapittel 4 – Hvem som skal regnes som bosatt i Norge	10
Kapittel 5 – Bosted.....	10
Kapittel 6 – Den enkeltes meldeplikt til Folkeregisteret	11
Kapittel 8 – Registering av opplysninger	11
Kapittel 9 - Saksbehandlingsregler	11
Kapittel 10 - Utlevering av opplysninger fra registeret.....	12
Kapittel 11 – Kontroll av opplysninger.....	12
4. Økonomiske og administrative konsekvenser	12
5. Forskriftsforslag	13

1. Forskriftens utforming og innhold

Ny folkeregisterlov ble sanksjonert den 9. desember 2016 som lov nr. 88, 2016. Dette er i hovedsak en teknisk revisjon av lov om folkeregistrering av 16. januar 1970 nr. 1. Loven trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer.

Formålet med lovrevisjonen var å gjøre folkeregisterregelverket oppdatert og mer tilgjengelig for brukerne. Det er foretatt en bedre strukturering av regelverket, herunder en bedre fordeling av bestemmelser som bør stå i loven og bestemmelser som står i forskrift. Av nye bestemmelser er det blant annet foretatt en klarere regulering av bestemmelsene om taushetsplikt og utlevering av opplysninger fra Folkeregisteret. Det er videre innført nye regler for registrering av personer bosatt i mobile hjem og gebyrlegging til erstatning for de tidligere straffebestemmelser. Videre er det foretatt opprydding i foreldede og uaktuelle bestemmelser.

Utkastet til ny folkeregisterforskrift er basert på lovrevisjonen og med unntak av de åtte strekpunkt som er listet opp nedenfor, en videreføring av någjeldende folkeregisterforskrift av 9. november 2007. Det er foretatt en sanering av bestemmelser som har karakter av "håndbokstoff" og bestemmelser som utelukkende refererer til andre lover.

De nye bestemmelser er:

- begrenset gyldighetstid for d-nummer – § 2-2-2 og reaktivering av d-nummer - § 2-2-4
- registrering av delt bosted for barn - § 3-1-1
- reglene for fødselsdatofastsettelse er noe justert da henvisningen til datoen 1.1. er tatt bort - § 3-3-1
- bostedsregistrering av personer i mobile hjem - § 5-1-2
- det er foretatt en forenkling av bostedreglene for bosatte på institusjoner – § 5-1-7
- definisjon av barn mht. alder - § 5-2-1
- tingrettens plikt til å opplyse om hvem som mottar skifteattest - § 7-1-1
- sanksjonsregler – kapittel 12

Forskriften er kapittelinn delt etter mønster fra loven slik at det blir samsvar mellom kapittelinnholdet i lov og forskrift. Paragrafstrukturen følger samme prinsipp som i skattelovforskriften der man klart ser hjemmelshenvisningen. For at forskriften skal være kapittelsymmetrisk med loven, er de kapitler i loven som ikke har forskriftsdelegasjon, blitt inntatt som "tomme" kapitler.

2. Merknader til de nye bestemmelsene i forslag til forskrift

Til § 2-2-2 D-nummer

Denne tilsvarer § 2-5 i någjeldende forskrift. Ny er bestemmelsen om en gyldighetstid for d-nummer på fem år og at numrene etter dette blir satt til inaktive. Dette er tatt inn for å minske faren for misbruk av d-nummer ved at antall tildelte og gyldige numre begrenses. Situasjonen er i dag at d-nummer tildeles for å dekke et akutt registreringsbehov og at de ikke senere blir brukt fordi vedkommende for eksempel har forlatt Norge eller ikke lenger har noen økonomiske interesser i Norge.

Til § 2-2-4 Rekvirering av d-nummer

Denne tilsvarer § 2-7 i någjeldende forskrift. I de tilfelle vedkommende person på nytt skulle søke kontakt med norske myndigheter, er det som en konsekvens av bestemmelsen om inaktivering, tatt inn en regel for reaktivering av d-nummer.

Til § 3-1-1 Registrering av underkategorier og tilleggsopplysninger

Denne tilsvarer de bestemmelser i någjeldende § 2-1 som ikke er inntatt i ny lov § 3-1. Nytt her er registrering av delt bosted etter barneloven § 36 slik at det kan synliggjøres når et barn faktisk har to bosteder. Det vises her til Prop. 164 (2015-2016) pkt. 9.4. Det er videre kommet nye koder for merking av inaktive d-nummer og registrering av de tre samiske hovedspråkene nordsamisk, lulesamisk og sørsamisk. Registrering av det samiske språk vil være basert på egenmelding.

Bokstav r om vergemål anses å omfatte merknad om representantordningen for enslige mindreårige asylsøkere.

Ellers følger bokstavbruken samme struktur som lovens § 3-1 slik at alle underkategorier/tilleggsopplysninger tilordnes hovedopplysningen i loven.

Til § 3-3-1 Avvikende fastsettelse av fødselsdato

Denne tilsvarer de deler av gjeldende § 2-3 som ikke er inntatt i ny lov om folkeregistrering.

Det er imidlertid foretatt en liten endring ved at henvisning til datoen 1. januar er tatt bort da det etterhvert er kommet til en del andre datoer som er vel så mye presset. Derfor foreslås det å gjøre bestemmelsen generell og heller vise til datoer der antall ledige individualsiffer er svært lavt. Alternativt kan det velges en fødselsdag og –måned for det tilfelle det er tilstrekkelig med antall ledige individualsiffer på denne dato.

Til § 5-1-2 Båter og mobile hjem

Denne paragraf er ny.

1. Någjeldende rettstilstand

Personer som bor i flyttbare innretninger slik som båter, husvogner og bobiler har hittil vært registrert uten fast bosted i oppholdskommunen.

Lovens hovedregel om bosted står i § 5-1 hvorefter man skal regnes som bosatt på det sted man tar sin "regelmessige døgnhvile". Denne regel betinger at man er bostedsmessig knyttet til en stedlig adresse som normalt vil være gnr./bnr. eller gate/husnummer. Adressen skal være offisiell og det blir den først når den er registrert i matrikkelen. Det er kommunens reguleringsmyndighet som fastsetter dette. For at en adresse skal kunne registreres i matrikkelen, må den være knyttet til en fast eiendom. I tillegg kan den også knyttes til en bygning. Lovverket gir således ikke anledning til å tildele adresser til sjøsatte båter.

Som følge av dette har personer som tar den regelmessige døgnhvile ombord i båter, vært registrert "uten fast bosted" i den kommune båten vanligvis ligger til kai eller er forankret. Skulle båten ligge på land eller i tørrdøkk, skal man bostedsregistreres på den aktuelle eiendoms adresse.

I kaiområder tilrettelagt for beboelse i båter/husbåter, kan kommunen tildele adressenummer ved det enkelte fortøyningspunkt. Slike adresser etableres for at det skal være mulig å finne frem til den fortøyningsplass båten har.

Det har fra beboere i båter/husbåter vært pekt på at regelen om uten fast bostedsregistrering skaper uheldige utslag da de stigmatiseres som bostedsløse og vil ha problemer med å oppta lån og tegne forsikring.

Når det gjelder personer som bor i husvogner, vil disse normalt stå på matrikulert grunn. Likevel har fast forvaltningspraksis vært at så lenge vognen står på hjul, har det ikke vært tillatt med registrering på adressen.

2. Forslag

- Hvem skal omfattes av bestemmelsen

Det synes problematisk å skulle begrense en mulig særregel til kun å gjelde for én type av mobilt hjem. Det er ikke uvanlig at personer oppholder seg for lengre tidsrom i husvogner som er plassert på campingplasser. Et eksempel på dette er Bogstad campingplass i Oslo der det leies husvogner til beboelse. De kan ha de samme behov som båtboere og heller ikke like stigmatiseringen ved å være registrert uten fast bosted. Vi er derfor kommet til det rette må være å la enhver som bor i en mobil enhet være omfattet av ny regel.

- Krav til størrelse

I motsetning til kravet til bolig slik det er i pendlerreglene i forskriftsutkastet § 5-3-4, er det vanskelig å stille krav om arealstørrelse utover at enheten er egnet til beboelse over lengre tid. Ved evt. å gi en "fritt fram"-regel (uten angivelse av fysiske minstekrav, avtale mv.), kan det få utfordringer mht. personer som påstår at de har bosted i en robåt med presenning, snekke under en bro o.l.

For å avgrense mot innretninger som ikke er egnet for lengre opphold, må det for båter så vel som husvogner stilles visse fysiske minstekrav til fasiliteter, standard og størrelse som enkelt lar seg kontrollere. Vi er her kommet til at boligen må ha oppholdsrom/soverom med plass til antall beboere, lys og oppvarming samt kjøkken og sanitærutstyr.

- Varighet

Hovedregelen i § 5-1-1 er at opphold som skal danne grunnlag for bostedsregistrering, må ha en varighet på minst seks måneder. Det foreslås her en kontraktfestet fast liggetid på minst seks måneder.

- Adresse

En forutsetning for å kunne bli registrert på en adresse, er at adressen er gjenfinnbar i terrenget. For båter vil det kreves at den er fortøyet ved et kommunalt tildelt adressenummer på det enkelte fortøyningspunkt. For husvogner må det kreves at den har adresse til vedkommende grunneiendom den er plassert på samt at grunneier har godkjent oppstillingsplassen.

Til § 5-1-7 Institusjon

Bestemmelsen viderefører forskriftens § 5-8 og innebærer samtidig en forenkling av bostedsreglene for personer som oppholder seg på sykehjem og institusjoner innen alkoholist- og narkomaniomsorgen. Annet og tredje ledd i någjeldende § 5-8 kom inn ved en forskriftsrevisjon i 1979 og ble begrunnet med at det var naturlig med bostedsregistrering på helseinstitusjoner beregnet for langtidsopphold. Siste del av tredje ledd kom til ved en forskriftsendring i 2005 og ble tatt inn for å bibeholde bostedsregistrering av personer som ble innlagt på sykehjem utenfor bostedskommunen, men hvor denne kommune fortsatt skulle ha det rettslige og økonomiske ansvar for å tildele alders- og sykehjemsplass.

Utviklingen den senere tid er at kommuner i stadig større grad kjøper plasser på behandlingsinstitusjoner slik at behovet ikke bare er knyttet til alders- og sykehjem. Institusjoner innen alkoholist- og narkomaniomsorgen som har pasienter for lengre opphold, eksisterer etter det direktoratet har erfart ikke lenger og er erstattet av private bo- og omsorgstilbud, dvs. at institusjonspreget er borte.

Bestemmelsen i annet ledd har ikke lenger noen praktisk funksjon og foreslås derfor opphevet. Skattedirektoratet er videre kommet til at det ikke er riktig å videreføre ordningen i någjeldende forskrift § 5-8 tredje ledd siste del som medfører at en gruppe av personer vil ha et bosted som ikke avspeiler de faktiske boforhold. For enslige vil situasjonen være at de ikke lenger har noen bolig til disposisjon i hjemkommunen, hvilket vil medføre at de blir stående uten fast bosted i hjemkommunen. En slik ordning vil også være misvisende for boligstatistikken. Det er videre lite heldig at utfordringer på andre forvaltningsområder slik som fordeling av rammetilskudd til kommunene, løses ved hjelp av folkeregisterregelverket. Her må det økonomiske oppgjørssystem mellom kommuner løses etter de regler kommunene har for det.

For sykehjemsbeboere har forvaltningspraksis i lang tid vært at folkeregistermyndigheten ikke har prioritert saker om å registrere personer som bosatt på institusjon når vedkommende fortsatt har bolig til disposisjon enten alene eller sammen med ektefelle. Å ha en regel som kan splitte ektefeller der den ene er på sykehjem og den andre bor hjemme, synes også unødvendig i den avsluttende livsfase sykehjemsbeboere ofte vil være i.

Forslaget vil også være en forenkling av et ellers detaljert regelverk som gjelder en liten gruppe av personer og vil også være enklere å forvalte for folkeregistermyndigheten.

Derfor foreslås det at regelen i någjeldende § 5-8 første ledd generelt gjøres gjeldende for personer som oppholder seg på institusjoner. I praksis vil dette medføre at det bare er personer som ellers ville ha blitt registrert uten fast bosted, som vil bli registrert på institusjoner.

Til § 5-2-1 Ektefeller og barn

Denne tilsvarende med to endringer de deler av gjeldende § 5-3 som ikke er inntatt i ny lov.

Når det gjelder definisjonen av barn, er den satt ned fra 22 år til myndighetsalder. Bakgrunnen for 22 års grensen var å harmonisere denne med 22-årsregelen i pendlerbestemmelsen i gjeldende § 6-3 annet ledd. Man er her kommet til at en slik harmonisering ikke kan forsvares da de to bestemmelser har ulike formål; pendlerbestemmelsen skal sikre barns rettigheter til å bli betraktet som pendler, mens § 5-2-1 gjelder foreldres registreringsmessige knytning til barn som vi finner naturlig må opphøre når barnet er myndig.

Til § 7-1-1 Registrering av andre faktiske og rettslige forhold som finner sted i Norge

Første og annet ledd tilsvarende någjeldende §§ 3-2 og 7-14. I første ledd bokstav h er det foretatt en endring som følge av ny vergemålslov.

I bokstav i er leger gitt en selvstendig meldeplikt. Meldingen gis elektronisk etter de kravsspesifikasjoner Skattedirektoratet fastsetter. I påvente av at slike spesifikasjoner vil bli gitt etter nærmere avtale med helsemyndighetene, vil meldingen sendes på papir. Vi viser her til omtalen i Prop. 164 L (2015-2016) pkt. 11.2.2.

I tredje ledd er tatt inn en ny bestemmelse om tingrettens meldeplikt om dødsattestmottakers adresse. Bestemmelsen er tatt inn for å lette brukernes kontakt med dødsboet og at utbetaling av f. eks. for mye betalt skatt ikke skjer til en som mangler fullmakt.

Kapittel 12 - Sanksjoner

1. Generelt

Det vises her til Prop. 164 L (2015-16) pkt. 20 hvor det er nærmere redegjort for innføring av overtredelsesgebyr i de tilfeller de registrerte og tredjeparter ikke har etterkommet registermyndighetens forespørsel om opplysninger.

Det er av sentral betydning for kvaliteten på Folkeregisteret at innbyggerne selv uoppfordret gir opplysninger til registermyndigheten og bekrefter nærmere enkelte opplysninger på henvendelse fra registermyndigheten.

I tillegg er innsamling og bruk av opplysninger fra tredjepart et viktig virkemiddel for å sikre etterlevelse av folkeregisterloven for samtlige personer som bor/oppholder seg i Norge. Opplysningene bidrar til å effektivisere arbeidet med folkeregistrering og legger til rette for riktige fastsettelse/bedre kontroll av grunnlaget for folkeregistreringen.

Et overtredelsesgebyr vil ellers forenkle og effektivisere oppfølgingen av opplysningsplikten etter folkeregisterloven. Dette gjelder særlig fordi straffebestemmelsen i folkeregisterloven av 1970 ble lite brukt.

2. *Bruk av overtredelsesgebyr*

Et overtredelsesgebyr er en administrativ sanksjon og innebærer at en offentlig myndighet pålegger en person/foretak å betale et beløp til det offentlige som følge av at vedkommende har overtrådt et forbud/påbud.

Et mer fleksibelt sanksjonssystem vil gjøre det mulig å tilpasse sanksjonen bedre til overtredelsens art og alvor. En sparer tid og kostnader ved at slike saker behandles i én etat (forvaltningen) istedenfor i to eller tre (forvaltningen, politiet/påtalemyndigheten og domstolene). Dette vil følgelig medføre at det også går kortere tid mellom overtredelse og reaksjon.

Ileggelse av overtredelsesgebyr er enkeltvedtak. Dette innebærer at det bl.a. er krav om forhåndsvarsel, begrunnelsesplikt og klageadgang.

Avveining mellom krav til effektiv håndhevelse og krav til rettssikkerhet vil kunne falle ulikt ut, blant annet avhengig av overtredelsens art. Regelverket må av den grunn sikre at illeggelse av overtredelsesgebyr skjer på en forsvarlig måte mht. prosessen ved illeggelse og nivået på reaksjonen.

Skattedirektoratet har sett på de anbefalinger som er gitt i Sanksjonsutvalgets rapport vedrørende illeggelse av overtredelsesgebyr, jfr. NOU 2003:15, og på hvordan overtredelsesgebyr er innført som et sanksjonsmiddel i andre lover, jfr. f. eks.. personopplysningsloven.

For å forhindre store ulikheter sammenlignet med andre forvaltningsområder har man i forskriftsutkastet fulgt de føringer som fremgår av Sanksjonsutvalgets rapport.

I følge folkeregisterloven § 12-1 første ledd er det opp til registermyndighetens skjønn om det skal ilegges en sanksjon når det er konstatert en overtredelse. Det kan her ilegges overtredelsesgebyr for to typer overtredelser:

- borger/tredjepart ikke etterkommer forespørsel fra registermyndigheten om å gi opplysninger om forhold som nevnt i folkeregisterloven kap. 11
- vedkommende har brutt vilkår som følger av registermyndighetens utleveringstillatelse

I følge folkeregisterloven § 12-1 annet ledd kan fysiske personer bare ilegges overtredelsesgebyr dersom det foreligger forsett eller uaktsomhet. Som det følger av folkeregisterlovens forarbeider, vil dette gjelde overtredelse etter folkeregisterloven § 11-1 og § 11-2 (b).

I folkeregisterloven § 12-1 er det ikke trukket opp noe skille mellom uaktsomhet og grov uaktsomhet slik det er etter straffeloven § 23 som skiller mellom den "*som handler i strid med kravet til forsvarlig opptreden på et område, og som ut fra sine personlige forutsetninger kan bebreides*" og "*uaktsomheten er grov dersom handlingen er svært klanderverdig og det er grunnlag for sterk bebreidelse*".

Overtredelsesgebyr er en mildere reaksjonsform enn straff, selv om beløpet etter omstendighetene kan bli høyt. Det er følgelig mindre betenkelig at gebyr ilegges selv om det bare er utvist simpel uaktsomhet. I og med at opplysningsplikten er basert på selvdeklarasjon, vil det allmennpreventivt være naturlig at det også reageres på simpel uaktsomhet. Vi viser i denne sammenheng til at det i de fleste tilfeller vil være forholdsvis enkelt å fastslå om opplysningsplikten etter folkeregisterlovens kapittel 11 ikke er overholdt.

Imidlertid vil det ikke være fullt så enkelt i alle saker å få fastslått om vilkår gitt i en tillatelse er brutt. For foretak kan derfor overtredelsesgebyr etter folkeregisterloven § 12-1 bli gitt på objektivi grunnlag med mindre overtredelsen skyldes forhold utenfor foretakets kontroll, jfr. fjerde ledd. Det kan være vanskelig og unødig ressurskrevende for forvaltningen alltid å måtte påvise at et foretak har utvist forsett eller uaktsomhet for å kunne benytte overtredelsesgebyr som virkemiddel.

Utgangspunktet er følgelig at foretaket er ansvarlig for alle lovovertridelser, med mindre overtredelsen skyldes et hendelig uhell eller force majeure. Hendelige uhell kan defineres som at en situasjon oppstår helt uventet basert på erfaring og kunnskap om risikobildet. Foretakets ansvar omfatter de forhold hvor foretaket eller noen som har handlet på foretakets vegne overtrer loven. Det skal mye til for at en overtridelse begått av en ansatt i foretaket eller en kontraktspart ikke omfattes.

3. Utmåling av gebyret

Det følger av folkeregisterloven § 12-1 siste ledd at det kan gis forskrift om utfylling og gjennomføring av overtredelsesgebyrordningen. Bestemmelsen inneholder følgelig ingen liste over forhold som registermyndigheten kan ta med i vurderingen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og i tilfelle hvor stort det skal være.

Vi viser her til betydningen av at det trekkes opp klare rammer for når og hvordan gebyr utstedes. Fastsettelse basert på registermyndighetens skjønn kan gi urimelige utslag for den private parten. Dette vil også være en belastning for registermyndigheten i form av anklager om forskjellsbehandling. Følgelig foreslås det i tråd med Sanksjonsutvalgets anbefalinger at det i forskriften gis visse føringer for vurderingene som må gjøres.

I utkastet § 12-1-2 første ledd foreslås det generelt en fast sats på et kvart rettsgebyr pr. dag for overtridelse av meldeplikten og opplysningsplikten. Dette er bare veiledende og innebærer at registermyndigheten etter skjønn kan ilegge en sats som ligger under/over dette beløpet. Det samme gjelder utkastet § 12-1-2 annet ledd om brudd på vilkårene for utlevering av opplysninger hvor den faste satsen er på ett rettsgebyr pr. dag.

Videre foreslås det i § 12-1-2 tredje ledd at for brudd på lovens § 11-2 litra b og c skal det legges vekt på hvor alvorlig overtridelsen er. I den forbindelse vil det for personer vektlegges grad av skyld, om det foreligger gjentagelse, overtrederens økonomiske evne og på eventuelle andre spesielle forhold.

Når det gjelder foretak, er det ikke krav om uaktsomhet eller forsett. Sentralt i vurderingen av overtridelsens grovhet vil likevel være i hvilken grad noen i foretaket har utvist skyld. Dersom det ville være vanskelig å unngå overtridelsen, selv om alle pålagte plikter var fulgt, og det er tvilsomt om andre tiltak kunne forhindre bruddet, vil momentet tale for at foretaket blir ilagt et lavt gebyr.

I tillegg til å foreta en vurdering av de konkrete forhold i hver sak, må registermyndigheten også på mer generelt grunnlag foreta en kost/nyttevurdering. Det vil si om størrelsen på det ilagte gebyr vil gi tilstrekkelig preventiv effekt sett i forhold til hvor ressurskrevende det er å ilegge/inndrive.

Den konkrete avveining mellom de nevnte momenter mener vi må overlates til praksis. Dette fordi typetilfellene kan være ulike, både hva angår overtredelse og overtreder, slik at det er vanskelig å si noe på generelt grunnlag om hvordan momentene skal vektlegges i forhold til hverandre.

4. Foreldelsesfrist

En foreldelsesfrist er foreslått å være på tre år. Det vil, slik vi ser det, i tilstrekkelig grad ivareta behovet for forutsigbarhet, rettssikkerhet og ressursbruk for registermyndigheten.

3. Merknader til de øvrige bestemmelser i forslag til forskrift

Kapittel 1 – Innledende bestemmelser

Til § 1-1-1

Bestemmelsen beskriver forskriftens virkeområde.

Kapittel 2 – Registreringspliktige personer, identifikasjonsnummer

Til § 2-2-1

Her er inntatt den del av gjeldende § 2-2 som ikke er inntatt i ny lov.

Til §§ 2-2-3 og 2-2-5

Disse tilsvare med noen få språklige justeringer gjeldende §§ 2-6 og 2-8.

Kapittel 3 – Hvilke opplysninger som registreres

Til § 3-1-2

Bestemmelsen tilsvare någjeldende § 11-2.

Til § 3-2-1

Denne er en utfyllende bestemmelse til ny lov § 3-2 og regulerer vilkårene for å sette identiteten til "unik", "kontrollert" og "ikke-kontrollert".

Kapittel 4 – Hvem som skal regnes som bosatt i Norge

Her er inntatt de deler av forskriftens kapittel 4 som ikke er inntatt i tilsvarende kapittel i ny lov.

Til § 4-4-1

Bestemmelsen definerer hvilke oppholdstillatelser som ikke gir grunnlag for bostedsregistrering i relasjon til lovens § 4-1 første ledd. Innholdet er en videreføring av någjeldende forvaltningspraksis.

Til §§ 4-4-2 og 4-4-3

Disse bestemmelser tilsvare i uendret form gjeldende §§ 4-3 og 4-4.

Til § 4-4-4

Begrepet "privat tjener" tilsvare begrepet "private servant" i Wien-konvensjonen om diplomatisk samkvem fra 1961 og gjelder private ansatte som følger med utsendt personale.

Til §§ 4-4-5 til 4-4-8

Bestemmelsene tilsvare innholdsmessig gjeldende §§ 4-5 nr. 2, 4-6 og 4-7 nr. 2 annet ledd.

Kapittel 5 – Bosted

Til § 5-1-1

Denne bestemmelse tilsvare i uendret form gjeldende § 5-1 annet ledd.

Til §§ 5-1-3 til 5-1-6

Disse bestemmelser tilsvare någjeldende forskrift §§ 5-4 til 5-7.

Til §§ 5-1-8 til 5-1-11

Disse tilsvare med uendret innhold någjeldende §§ 5-9 til 5-11.

I § 5-11 første ledd er begrepet "uten fast bosted" erstattet med "uten kjent bosted" for å gjøre begrepet mer tidsmessig. Denne gruppen omfatter personer som har unnlatt å melde flytting til nytt bosted og som man for øvrig ikke vet hvor oppholder seg.

Til §§ 5-3-1 til 5-3-5

Disse tilsvare med uendret innhold någjeldende kapittel 6.

Kapittel 6 – Den enkeltes meldeplikt til Folkeregisteret

Til §§ 6-5-1 til 6-5-3

Disse bestemmelser tilsvare materielt sett §§ 7-1, 7-2 og 7-7 i någjeldende forskrift. Det er foretatt visse omredigeringer og bestemmelser som er regulert i andre lover er tatt ut. § 6-5-2 første ledd første punktum er gjort teknologinøytral.

Til § 6-5-4

Bestemmelsen er hjemlet i lovens § 6-5 og angir når det kan gis unntak fra meldeplikten til folkeregistermyndighetene. Utlendingsmyndighetene skal oversende informasjon om personens identitetsfastsettelse og opplysninger som er nødvendige for å kunne vurdere om det er grunnlag for bostedsregistrering i Norge. Bestemmelsen innebærer at identitetskontrollen som er foretatt av utlendingsmyndighetene, legges til grunn av folkeregistermyndigheten. Dette er tatt inn for å sikre en mer effektiv offentlig forvaltning, og bidra til økt kontroll ved at folkeregistermyndigheten og utlendingsmyndighetene har samme informasjon i sine registre.

Kapittel 8 – Registrering av opplysninger

Til § 8-4-1

Denne utfyller ny bestemmelse om DNA-testing i lovens § 8-3 og regulerer når det er grunnlag for å foreta DNA-testing.

Til § 8-4-2 flg.

Disse paragrafer er en uendret, men i noe omredigert form, videreføring av Skattedirektoratets instruks 12.12.2007 om krav til dokumentasjon og fremgangsmåte for å kunne registrere rettslige og faktiske forhold som finner sted i utlandet. Instruksen er tatt inn i forskriften som følge av at hjemmelsadgangen er overført fra dagens forskrift til ny lov § 8-4.

Innholdet i instruksen er fastsatt i samråd med Utenriksdepartementet basert på informasjon fra utenriksstasjonene, skattekontorene og Landinfo (utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon). De deler av instruksen som gjelder registrering av far- og morskap er fastsatt i samråd med Barne- og likestillingsdepartementet.

Nytt er at det er kommet inn en særbestemmelse for Storbritannia (unntatt Skottland) som har en noe annen prosedyre for fastsetting av farskap.

Kapittel 9 - Saksbehandlingsregler

Til § 9-1-1

Denne bestemmelse gir unntak fra taushetsplikten for noen av de opplysninger som er nevnt i § 3-1-1 første ledd litra w. Bestemmelsen er i hovedsak en videreføring av någjeldende forvaltningspraksis.

Til § 9-2-1

Denne tilsvarende med visse endringer § 2-4 i någjeldende forskrift. Etter den nye bestemmelse i lovens § 9-2 skal retting av feil i registeret foretas av den myndighet som har meldt inn opplysningen. Som en følge av dette er reglene for folkeregistermyndighetens kompetanse til å rette fødselsdato endret. Endringen innebærer at der utlendingsmyndigheten har fastsatt fødselsdatoen, har ikke folkeregistermyndigheten kompetanse til å endre dato.

Kapittel 10 - Utlevering av opplysninger fra registeret

Til § 10-1-1

I første til tredje ledd er det gitt en definisjon av begrepene pressen, finansforetak og begrunnet behov i lovens § 10-1.

Fjerde ledd er en videreføring av någjeldende forskrift §§ 9-3 nr. 2 og 9-4 nr. 2 om hva som kan gis vederlagsfritt av folkeregisteropplysninger og når det skal tas betaling.

Bestemmelsen i gjeldende § 9-3a er ikke videreført da de private helsevirksomheters rett til opplysninger nå er regulert i lovens § 10-1.

Til § 10-2-1

Bestemmelsen tilsvarende gjeldende §§ 9-3 nr. 2 og 9-4 nr. 2 og den forvaltningspraksis som følger av gjeldende § 9-2 tredje ledd.

Til §§ 10-7-1 til 10-7-4.

Disse tilsvarende med visse språklige justeringer §§ 10-2 til 10-5 i någjeldende forskrift.

Kapittel 11 – Kontroll av opplysninger

Dette kapittel er uten innhold da tilsvarende kapittel i ny lov ikke inneholder noen delegasjon.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvensene av ny lov om folkeregistrering er beskrevet i Prop. 164 L (2015-2016) pkt. 22. Departementet legger der til grunn at "forslaget til ny folkeregisterlov er i hovedsak en videreføring av folkeregisterloven fra 1970 og deler av folkeregisterforskriften fra 2007. De økonomiske og administrative konsekvensene av selve lovforslaget er derfor begrenset. Forslaget må imidlertid sees i sammenheng med prosjektet for modernisering av Folkeregisteret. Dette har en kostnadsramme på 536 mill. kroner, og er omtalt i Prop. 1 S (2015-2016) s. 99".

Forslaget til ny folkeregisterforskrift viderefører i hovedsak de deler av forskriften fra 2007 som ikke er inntatt i ny folkeregisterlov. På denne bakgrunn vil ikke forslaget til ny folkeregisterforskrift medføre økonomiske eller administrative konsekvenser utover det som følger av lovforslaget.

5. Forskriftsforslag

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1-1-1 Virkeområde

Forskriften inneholder bestemmelser til utfylling og gjennomføring av folkeregisterloven.

Kapittel 2 Registreringspliktige personer, identifikasjonsnummer

§ 2-2-1 Fødselsnummer

Ved tildeling av fødselsnummer anvendes individsiffer slik:

- a) serien 749-500 brukes for personer født 1854-1899,
- b) serien 499-000 brukes for personer født 1900-1999,
- c) serien 999-900 brukes også for personer født 1940-1999,
- d) serien 999-500 brukes for personer født 2000-2039.

Kvinner skal ha like tall og menn ulike tall som siste individsiffer.

§ 2-2-2 D-nummer

Ved tildeling av d-nummer anvendes individsiffer slik:

- a) serien 000-499 brukes for personer født før 1. januar 2000,
- b) serien 500-999 brukes for personer født etter 1. januar 2000.

Kvinner skal ha like tall og menn ulike tall som siste individsiffer.

D-nummeret har en gyldighetstid på fem år.

§ 2-2-3 Hvem som kan tildeles d-nummer

D-nummer kan tildeles fysisk person som ikke fyller vilkåret for å få tildelt fødselsnummer, og som er:

- a) skatte- eller avgiftspliktig til Norge, herunder til Svalbard,
- b) i forretningsforhold med norsk finansforetak som er underlagt finansforetaksloven,
- c) registreringspliktig i Foretaksregisteret, Løsøreregisteret eller Konkursregisteret,
- d) rolleinnhaver i juridisk enhet, jf. enhetsregisterloven § 5 annet ledd bokstav f og § 6 første ledd bokstav a-e og h, eller har tilsvarende rolle i utenlandsk deltakerlignet selskap (DLS) eller i selskap som nevnt i skatteloven § 2-4 eller som utfører rapporteringsoppgaver på vegne av slike rolleinnhavere,
- e) asylsøker eller person med gyldig oppholdstillatelse,
- f) eier av fast eiendom som er registrert i matrikkelen,
- g) omfattet av ordning som forvaltes av Arbeids- og velferdsetaten eller Helseøkonomiforvaltningen, eller som har rettighet utledet fra slik person,
- h) bosatt på Svalbard, jf. forskrift om register over befolkningen på Svalbard § 2,
- i) under autorisering av Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAFH).

§ 2-2-4 Rekvirering av d-nummer

D-nummer rekvireres av offentlig myndighet eller virksomhet samt finansforetak som har behov for d-nummer for å registrere personer som er nevnt i § 2-2-3. Vedkommende registreringsenhet har myndighet til å reaktivere et inaktivt d-nummer.

Dersom ikke annet er bestemt, skal rekvisisjon og reaktivering skje på særskilt skjema, fastsatt av Skattedirektoratet. Vedlagt rekvisisjonen må følge bekreftet kopi av legitimasjonsdokument.

Legitimasjonen skal være utstyrt med fotografi av personen og inneholde opplysning om:

- a) fullt navn,
- b) fødselsdato,
- c) kjønn og
- d) statsborgerskap.

I tillegg kan det gis opplysning om adresse i hjemlandet og om oppholds-/kontaktadresse i Norge.

Det eller de legitimasjonsdokumenter som fremlegges, skal være utstedt av offentlig myndighet eller av et annet organ hvis kontrollrutiner for dokumentutstedelser er betryggende og det er allment akseptert at dokumentet for øvrig har et tilfredsstillende sikkerhetsnivå.

Kravet til bekreftet kopi av legitimasjonsdokument gjelder imidlertid ikke når arbeids- eller oppdragsgiver overfor det skattekontor som Skattedirektoratet bestemmer, bekrefter at en persons identitet er riktig oppgitt. Kravet til innsending av bekreftet kopi av legitimasjonsdokument, gjelder heller ikke når Arbeids- og velferdsetaten, Helseøkonomiforvaltningen eller Utlendingsforvaltningen bekrefter på rekvisisjonen at legitimasjonsdokument som nevnt i foregående ledd ikke er tilgjengelig for personen.

Skattedirektoratet kan i særlige tilfelle dispensere fra kravet til legitimering og fra kravet til innsending av legitimasjon.

§ 2-2-5 Avvisning av rekvisisjon om d-nummer

Dersom kravene til dokumentasjon ikke er oppfylt, skal rekvisisjonen avvises.

Finner tildelingsmyndigheten at vilkårene i § 2-2-3 for tildeling av d-nummer ikke foreligger, skal rekvisisjonen avslås i skriftlig beslutning som sendes rekvirenten.

Kapittel 3 Hvilke opplysninger som registreres

§ 3-1-1 Registrering av underkategorier og tilleggsopplysninger

I tilknytning til den enkelte opplysning som etter folkeregisterloven § 3-1 kan registreres for hvert enkelt fødselsnummer eller d-nummer, kan følgende opplysninger registreres:

c) Kjønn:

- Mann
- Kvinne

d) Adresser:

Aktuell adresse:

- Registreringsdato
- Oppgitt flyttedato
- Kommunenummer
- Postnummer
- Adressekode/gårdsnummer
- Adressenavn
- Adressenummer/bruksnummer
- Bokstav/festenummer
- Undernummer
- Bruksenhetsnummer
- Kretser
- Bruksenhetstype

Adresstype:

- 0 = Bostedsadresse
- 1 = Tilleggsadresse
- 2 = Postadresse
- 3 = Oppholds-/kontaktadresse
- 4 = Delt bosted etter barnelova § 36

Spesifisert registreringstype:

- 1 = Utenriks
- 2 = Militær
- 3 = Svalbard
- 4 = Klientadresse
- 5 = Ukjent bosted
- 6 = Sperret adresse, strengt fortrolig
- 7 = Sperret adresse, fortrolig
- 8 = Pendler
- Innflytting fra land
- Utflytting til land
- g) Fødested
 - Sykehus/Fødestue
 - Kommune
- k) Sivilstand:
 - 0 = Uoppgitt
 - 1 = Ugift
 - 2 = Gift
 - 3 = Enke/Enkemann
 - 4 = Skilt
 - 5 = Separert
 - 6 = Registrert partner
 - 7 = Separert partner
 - 8 = Skilt partner
 - 9 = Gjenlevende partner
 - Sted/myndighet/dato for sivilstand
- m) Foreldreansvar:
 - D = Delt
 - M = Mor
 - F = Far
 - C = Medmor
 - A = Andre
 - Dato for endring av foreldreansvar
- o) Familienummer:
 - Dato
 - Personkode som viser hvilken relasjon personen har til familienummeret:
 - 1 = Referanseperson
 - 2 = Kvinnen hos ektefeller av ulikt kjønn; yngste person hos partnere og ektefeller av samme kjønn
 - 3 = Barn som bor sammen med foreldre
- q) Samiske språk
 - 1=Nordsamisk
 - 2=Lulesamisk
 - 3=Sørsamisk
- r) Vergemål:
 - Omfang av oppdraget
 - Tidsrom
- u) Utenlandsk identifikasjonsnummer
 - Opplysninger om utenlandsk legitimasjonsdokument
- w) Registreringsstatus:
 - 1 = Bosatt
 - 2 = Utflyttet
 - 3 = Forsvunnet
 - 4 = Død
 - 5 = Opphørt
 - 6 = Fødselsregistrert

- 7 = Ikke bosatt
- 8 = Midlertidig
- 9 = Inaktiv

Personnavn som er for langt til bruk ved maskinelle utskrifter kan forkortes av registermyndigheten.

§ 3-1-2 Tidligere førte registre

For de personer det i henhold til §§ 4 - 6 i tidligere forskrift 26. november 1979 om føringen og ordningen av folkeregistrene ble opprettet manuelt førte kort for, skal opplysningene som ble registrert i henhold til dagjeldende regler, være ordnet i:

- a) hovedregister over alle personer som fortsatt er bosatt i kommunen, fødselsregisterførte og dødfødte,
- b) avgangsregister over personer som er forsvunnet, utvandret eller døde,
- c) navnerregister over personer som har vært registrert bosatt eller er blitt fødselsregisterført i kommunen før føring med elektroniske hjelpemidler ble tatt i bruk.

§ 3-2-1 Grunnlaget for registrert identitet

Når det foreligger biometriske data om personen i et nasjonalt biometriregister og disse er kontrollert for unikhet, registreres identiteten som "unik". Dersom personens identitet er registrert på grunnlag av fødselsmelding eller kontrollert ved personlig fremmøte for Skatteetaten eller Utlendingsforvaltningen med fremvisning av pass eller tilsvarende, registreres identiteten som "kontrollert". Dersom vilkårene for å registrere en persons identitet som "unik" eller "kontrollert" ikke er oppfylt, registreres identiteten som "ikke-kontrollert".

§ 3-3-1 Avvikende fastsettelse av fødselsdato

Hvis antall tilgjengelige individualsiffer er svært lavt, settes fødselsdag og -måned til den registreringsdag og -måned innvandringen har fått i Folkeregisteret. Alternativt kan skattekontoret legge til grunn den fødselsdag og -måned personen skriftlig oppgir for seg selv og for eventuelle barn under 18 år, forutsatt at det er tilstrekkelig antall tilgjengelige individualsiffer.

Kapittel 4 Hvem som skal regnes for å være bosatt i Norge

§ 4-4-1 Lovlig opphold

Som bosatt i Norge regnes ikke personer som har oppholdstillatelse i medhold av utlendingsloven §§ 57 og 74.

§ 4-4-2 Sjøfolk

Som bosatt i Norge regnes også norske skipsførere og andre norske sjøfolk, uansett om de er på norske eller utenlandske skip, for så vidt de ikke skal regnes som utflyttet.

§ 4-4-3 Personer på Svalbard, Jan Mayen og kontinentalsokkelen

Personer som oppholder seg på Svalbard, Jan Mayen eller de norske biland Bouvetøya, Peter Is Øy og Dronning Maud Land og som ved utreisen var registrert som bosatt i en norsk kommune, skal fortsatt regnes som bosatt der for så vidt de ikke skal regnes som flyttet til utlandet etter folkeregisterloven § 4-3 første eller annet ledd.

Det samme gjelder personer som oppholder seg på norsk kontinentalsokkel, og som var registrert som bosatt i en norsk kommune da oppholdet tok til.

§ 4-4-4 Norske diplomater

Norsk personale ved norske diplomatiske og konsulære stasjoner i utlandet regnes som bosatt i Norge dersom de er utsendt til stillingen av norsk utenriksmyndighet i henhold til beordring eller tidsbegrenset tjenesteavtale, jf. § 5-1-7.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer og private tjenere med mindre de er statsborgere i mottakerlandet.

§ 4-4-5 Norske militære

Militært personell som er beordret til tjeneste i utlandet, regnes som bosatt i Norge.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer med mindre de er statsborgere i mottakerlandet.

§ 4-4-6 Utenlandske diplomater

Utenlandsk personale ved fremmede staters diplomatiske og lønnede konsulære stasjoner regnes ikke som bosatt i Norge dersom de er utsendt til stillingen av sitt lands utenriksmyndighet i henhold til beordring eller tidsbegrenset tjenesteavtale.

Slike personers husstandsmedlemmer regnes heller ikke som bosatt i Norge med mindre de er norske statsborgere.

Det samme gjelder utenlandske private tjenere som kommer fra utlandet for å tiltre tjenesteforhold hos personer nevnt i første ledd.

§ 4-4-7 Utenlandsk NATO-personell

Utenlandsk personell tilknyttet NATO regnes ikke som bosatt i Norge. Slike personers husstandsmedlemmer regnes heller ikke som bosatt i Norge med mindre de er norske statsborgere.

§ 4-4-8 Studenter

Personer som studerer i utlandet skal, med mindre de anses utflyttet, anses bosatt samme sted som før utdanningen ble påbegynt. Dette gjelder bare dersom de senest i forbindelse med sak om endret bostedsregistrering etter folkeregisterloven § 4-3 tredje ledd, dokumenterer studiesituasjonen og at de fortsatt har tilknytning til det tidligere bosted i Norge.

Kapittel 5 Bosted

§ 5-1-1 Bosted og midlertidige opphold

Tidsbegrensede (midlertidige) opphold av under seks måneders varighet regnes ikke som bosetting på oppholdsstedet, med mindre oppholdsstedet er personens eneste bostedsmessige tilknytning i dette tidsrom.

§ 5-1-2 Båter og mobile hjem

Personer som tar sin døgnhvile i båter fortøyd på kommunalt merket adressenummer ved fortøyningspunkt, regnes som bosatt der når de har til hensikt å oppholde seg der i minst seks måneder.

Det samme gjelder personer som tar sin døgnhvile i andre mobile enheter parkert på matrikulert grunn eller oppstillingsplasser med kommunalt merket adresse.

Det er et krav at den mobile enheten har sengeplass for antallet beboere, lys og oppvarming samt kjøkken og sanitærutstyr.

§ 5-1-3 Sjøfolk med flere

Sjøfolk og andre som på grunn av sitt yrke ikke kan ta sin døgnhvile noe bestemt sted, regnes som bosatt der de har sin familie eller der det vil være naturlig å regne dem som bosatt.

§ 5-1-4 Studenter

Personer som oppholder seg i en kommune for å få undervisning, kan velge om de skal:

- a) registreres på nytt bosted ved studiestedet,
- b) opprettholde registreringen på samme bosted som før utdanningen ble påbegynt (tidligere bosted) dersom de fortsatt har tilknytning til dette,
- c) registreres i foreldrehjem,
- d) registreres i det felles hjem med ektefelle eller barn,
- e) registreres i en bolig som erstatter tidligere bosted, så fremt disse boliger ligger i samme kommune.

Som tilknytning til tidligere bosted regnes blant annet:

- foreldrehjem,
- eiendomsrett til bolig,
- leierett til bolig,
- fremleie av bolig.

§ 5-1-5 Vernepliktige

Vernepliktige under førstegangstjeneste, regnes som bosatt der de hadde sitt bosted da tjenesten ble påbegynt, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted. Dersom de ikke lenger har tilknytning til annet bosted, regnes de som bosatt på oppholdsstedet.

§ 5-1-6 Fengsel

Personer som er innsatt i fengsel, regnes som bosatt der de hadde sitt bosted på innsettelsestidspunktet, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted. Dersom de ikke lenger har tilknytning til annet bosted, regnes de som bosatt på oppholdsstedet.

§ 5-1-7 Institusjon

Personer som oppholder seg på institusjon innen helse og omsorg, regnes som bosatt der de hadde sitt bosted før institusjonsoppholdet, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted. Dersom de ikke lenger har tilknytning til annet bosted, regnes de som bosatt på oppholdsstedet.

§ 5-1-8 Svalbard, Jan Mayen og kontinentalsokkelen

Personer som oppholder seg på Svalbard, Jan Mayen eller de norske biland Bouvetøya, Peter Is øy og Dronning Maud Land, og som ved utreisen var registrert som bosatt i en norsk kommune, regnes fortsatt som bosatt der, med mindre forholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted eller etter § 5-1-11 første ledd.

Det samme gjelder personer som oppholder seg på den norske kontinentalsokkelen og som var registrert som bosatt i Norge da oppholdet tok til.

Personer som skal bostedsregistreres etter folkeregisterloven § 4-2 tredje ledd, regnes som bosatt der de etter reglene i § 5-1-1 til § 5-1-3 og § 5-2-1 må sies å ha sitt faste oppholdssted eller etter § 5-1-11 første ledd.

§ 5-1-9 Diplomater med flere

Utsendt norsk personale ved norske diplomatiske og konsulære stasjoner i utlandet, regnes fortsatt som bosatt i den kommunen de hadde sitt bosted ved utreisen, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted eller etter § 5-1-11 første ledd.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer og private tjenere, med mindre de er statsborgere i mottakerlandet.

§ 5-1-10 Militære

Militært personell som er beordret til tjeneste i utlandet, regnes fortsatt som bosatt i den kommunen de hadde sitt bosted ved utreisen, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted eller etter § 5-1-11 første ledd.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer.

§ 5-1-11 Særlige bostedstilfelle

Personer som er uten kjent bosted i kommunen, regnes likevel som bosatt der når de på grunn av oppholdets varighet og omstendighetene ellers må antas å ha større bostedsmessig tilknytning til denne kommunen enn til andre kommuner.

Personer som er blitt borte i samband med ulykker, naturkatastrofer, forbrytelser eller er savnet på sjøen, i fjellet e.l., kan registreres som forsvunnet fra kommunen.

Personer som er hjemmehørende i Norge, men som er uten påviselig bosted i noen kommune, registreres som bosatt i Norge, men uten bosted i noen kommune.

§ 5-2-1 Ektefeller og barn

Ektefellers felles hjem er den bolig hvor ektefellene til sammen tar sin overveiende døgnehvile.

En person som har opprettet felles hjem med sine barn, regnes som bosatt der barna tar sin overveiende døgnehvile, med mindre barna flytter ut av det felles hjem. Som barn forstås egne barn og fosterbarn som i løpet av året ikke er blitt myndige.

Felles hjem regnes som oppløst når den ene har flyttet ut og besøk i det tidligere felles hjem bare skjer sporadisk.

Registermyndigheten kan når særlige grunner foreligger, dispensere fra bestemmelsene i første og annet ledd.

§ 5-3-1 Pendlere

Bestemmelsene i §§ 5-3-2 til 5-3-5 kommer til anvendelse på pendlere. Med pendler menes person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnehvilen utenfor hjemmet.

§ 5-3-2 Familiependlere

En pendler regnes som bosatt der ektefelle eller barn er registrert bosatt dersom denne boligen er felles etter § 5-2-1 første og annet ledd. En pendler som forsørger og bor sammen med søsken, regnes som bosatt i deres felles hjem. Felles hjem med ektefelle går foran felles hjem med andre.

Pendler ektepar mellom flere felles boliger, regnes de som bosatt i den ene av boligene etter følgende rangorden:

- a) den bolig som de har felles med barn,
- b) den bolig som er selvstendig etter kriteriene i § 5-3-4,
- c) den bolig hvor ektefellene til sammen har sin overveiende døgnehvile.

Ektefeller som tar til å pendle mellom flere felles boliger, kan uansett reglene i bokstav b og c kreve å beholde sin bostedsregistrering dersom vilkårene i § 5-3-3 femte ledd er oppfylt for begge ektefellene.

§ 5-3-3 Enslige pendlere

Som enslig pendler regnes person som ikke går inn under § 5-3-2.

Enslig som pendler mellom foreldrehjem og annen bolig, regnes som bosatt i foreldrehjemmet. Fra og med det år pendleren fyller 22 år regnes imidlertid vedkommende som bosatt i den andre boligen dersom den er selvstendig etter § 5-3-4.

Enslig som har overveiende døgnehvile i annen bolig enn foreldrehjemmet, kan kreve å bli registrert som bosatt i denne boligen. Slik registrering kan ikke omgjøres så lenge boligsituasjonen mv. i det vesentlige er uforandret.

Med foreldrehjem forstås det folkeregistrerte bosted til foreldre eller andre som pendleren har vokst opp hos. Kan flere boliger regnes som foreldrehjem for pendleren, gjelder regelen i folkeregisterloven § 5-1 annet ledd i forholdet mellom disse.

Den som tar til å pendle fra en kommune der han har vært registrert bosatt i minst tre år når pendlingen tar til, til en bolig i en annen kommune, kan kreve å forbli registrert som bosatt i den første kommunen, dersom:

- a) boligen på det opprinnelige bostedet har minst dobbelt så stort areal av primærrom som den andre boligen, og
- b) pendleren eier den første boligen eller har utgifter til leie av denne. En pendler som har benyttet en eiendom som bolig mot å dekke driftskostnadene, likestilles med pendlere som tar til å pendle fra en eid til en leid bolig dersom pendleren er nær slektning av eiendommens eier eller er mottaker etter en føderådskontrakt.

For bolig i boenhet der det bor flere, regnes som areal av primærrom boenhetens totale areal av primærrom delt på antall beboere over 15 år. § 5-3-4 annet og tredje ledd gjelder så langt de passer.

I andre tilfeller enn nevnt i første til femte ledd, skal enslig som pendler mellom to eller flere boliger, regnes som bosatt i sin selvstendige bolig, jf. § 5-3-4. Ved pendling mellom selvstendige

boliger eller mellom uselvstendige boliger, gjelder regelen i folkeregisterloven § 5-1 annet ledd, dersom ikke den enslige krever noe annet på grunnlag av femte ledd.

§ 5-3-4 Selvstendig og uselvstendig bolig

Som selvstendig bolig regnes hus eller leilighet som:

- a) har minst 30 kvadratmeter primærrom, og
- b) har innlagt vann og avløp, og
- c) pendleren eier eller disponerer for et tidsrom som må forutsettes å få en varighet av minst ett år, og
- d) pendleren har tilgang til alle ukens dager.

I boenhet der det bor mer enn en person, er kravet til areal av primærrom 30 kvadratmeter tillagt 20 kvadratmeter for hver ytterligere beboer over 15 år i boenheten.

Pendleren må dokumentere boligens areal av primærrom, enten ved oppmåling av takstmann eller på annen måte som registermyndigheten finner tilfredsstillende. Registermyndigheten kan legge bruksarealet til grunn dersom dette er bedre dokumentert enn areal av primærrom.

Dersom pendleren leier bolig i boenhet der det også bor andre, kan han kreve at vurderingen gjøres ut fra et arealkrav på 30 kvadratmeter, der det legges til grunn det arealet som han disponerer alene, tillagt hans andel av areal i boenheten som etter sin art er felles. Areal i boenheten som etter sin art er felles, tas ikke i betraktning i boenhet med 7 eller flere beboere over 15 år.

Bolig som ikke er selvstendig, regnes som uselvstendig bolig.

§ 5-3-5 Krav til pendling (besøkshyppighet)

For familiependlere, jf. § 5-3-2 gjelder de krav til besøkshyppighet som tilsier at boligen skal regnes som det felles hjem.

For enslige, jf. § 5-3-3 kreves så regelmessige og hyppige hjembesøk som forholdene gjør rimelig. Ved vurderingen legges vekt på avstand, reisemuligheter og økonomi. For enslige som i løpet av året fyller 22 år eller mer, regnes besøk vanligvis ikke som pendling dersom de foregår sjeldnere enn hver tredje uke.

Kapittel 6 Den enkeltes meldeplikt til Folkeregisteret

§ 6-5-1 Flytte- og registreringsdato

Kommer flyttemeldingen til skattekontoret samme dag eller etter at flyttingen har skjedd, registreres den meldepliktige og dennes husstand, som bosatt på det nye bostedet fra den dagen meldingen er mottatt av skattekontoret.

Kommer meldingen til skattekontoret før flytting er skjedd, og det gjelder flytting til et land utenfor Norden, registreres den meldepliktige som utflyttet fra utreis dagen.

Med registreringsdato menes i denne forskrift den dato da den meldepliktige etter bestemmelsene i første og annet ledd regnes som bosatt på det nye bostedet eller i utlandet.

Med flyttedato menes i denne forskrift den dato som den meldepliktige har oppgitt som flyttedag.

§ 6-5-2 Krav til flyttemelding

Melding om flytting skal gis på særskilt skjema fastsatt av Skattedirektoratet. Også melding avgitt på annen måte kan godtas dersom den inneholder de nødvendige opplysninger. Melding om flytting til og fra utlandet skal alltid gis på papirskjema.

Flyttemelding gitt på papir skal være underskrevet av den som har meldeplikt etter loven, eller av den som den meldepliktige har gitt fullmakt. For personer under 18 år er det den eller de som har foreldreansvar og som barnet bor fast sammen med som skal underskrive.

§ 6-5-3 Manglende melding om flytting

For personer som unnlater å melde flytting, har registermyndigheten rett til å treffe vedtak om bostedsregistrering etter reglene i kapittel 4 og 5.

Som registreringsdato benyttes den dato vedtaket er fattet.

§ 6-5-4 Unntak fra meldeplikt til skattekontoret ved innflytting

En utlending som ved innreisen til Norge har meldeplikt til utlendingsmyndighetene, er unntatt fra meldeplikten som følger av folkeregisterloven § 6-2. Unntaket gjelder i de tilfeller utlendingsmyndighetene har kontrollert og fastsatt utlendingens identitet og oversender de opplysninger registermyndigheten har fastsatt.

Kapittel 7 Meldeplikt for offentlige myndigheter og virksomheter

§ 7-1-1 Registrering av andre faktiske og rettslige forhold som finner sted i Norge

- a) Adopsjon registreres på grunnlag av melding fra barne-, ungdoms- og familieforvaltningen.
- b) Endring av farskap registreres på grunnlag av melding fra bidragsfogden eller domstolen.
- c) Ekteskap registreres på grunnlag av melding gitt i medhold av forskrift 20. november 1992 nr. 854 om registrering og melding av vigsel.
- d) Separasjon av ektefeller eller registrerte partnere registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen eller domstolen.
- e) Skilsmisse eller oppløsning av ekteskap og oppløsning av registrert partnerskap registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen eller den domstol som har truffet avgjørelsen.
- f) Erverv av norsk statsborgerskap registreres på grunnlag av melding fra utlendingsmyndigheten.
- g) Andre navneendringer enn de skattekontoret selv avgjør, registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen eller Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet.
- h) Vergemål med fratakelse av den rettslige handleevne registreres på grunnlag av melding fra domstolen. Ordinære vergemål og oppnevning av verge registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen.
- i) Dødsfall registreres på grunnlag av elektronisk melding om dødsfall fra lege med meldeplikt etter helsepersonelloven § 36, eller fra tingretten eller lensmannen i henhold til kravsspesifikasjon fastsatt av Skattedirektoratet.

Offentlige myndigheter og virksomheter har plikt til å melde flytting til skattekontoret for personer som etter offentlig tiltak blir satt i institusjon eller privat pleie.

Tingretten/Oslo byfogdembete skal når skifteattest utstedes, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, gi opplysninger om attestmottaker. Meldingen skal skje så snart som mulig på den måten Skattedirektoratet bestemmer.

Kapittel 8 Registrering av opplysninger

§ 8-4-1 DNA-testing av barn født i Norge

Når barn er født uten at lege/jordmor er til stede og registermyndigheten har kommet til at fremlagte opplysninger ikke er tilstrekkelig til å fastslå familierelasjon, skal mor og barn DNA-testes.

§ 8-4-2 Gruppering av stater for registrering av faktiske og rettslige forhold som har funnet sted i utlandet

Gruppe 1 omfatter de nordiske stater – Danmark, Finland, Island og Sverige

Gruppe 2 omfatter følgende stater:

- a) I Afrika: Burkina Faso, Burundi, Den Demokratiske Republikken Kongo (DRC), Ekvatorial Guinea, Elfenbenskysten, Eritrea, Etiopia, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Kenya, Liberia, Mali, Nigeria, Republikken Kongo, Sierra Leone, Somalia, Uganda, Zimbabwe
- b) I Asia: Afghanistan, Filippinene, India, Irak, Jemen, Myanmar (Burma), Pakistan, Saudi-Arabia, Sri Lanka, Vietnam
- c) I Europa: Kosovo

Gruppe 3 omfatter følgende stater:

- a) I Europa: Andorra, Belgia, Estland, Frankrike, Hellas, Irland, Italia, Kroatia, Kypros, Latvia, Liechtenstein, Luxemburg, Malta, Monaco, Nederland, Polen, Portugal, San Marino, Slovakia, Slovenia, Storbritannia og Nord-Irland, Sveits, Spania, Tsjekkia, Tyskland, Ungarn, Vatikanstaten og Østerrike
- b) I Nord-Amerika: USA og Canada
- c) I Oseania: Australia og New Zealand
- d) I Asia: Japan

Gruppe 4 omfatter de stater som ikke er omfattet av gruppene 1, 2 og 3.

A. Registrering av barn og foreldreskap til barn som er født utenfor Norge

§ 8-4-3 Når fødsel har skjedd i annen nordisk stat

For registrering av barn som er født i stat som nevnt i § 8-4-2 første ledd kreves original fødselsattest eller tilsvarende dokument utstedt av vedkommende stats folkeregistermyndighet. Apostille/legalisering er ikke nødvendig.

For registrering av farskap kreves original eller bekreftet utskrift av farskapsavgjørelse truffet i et annet nordisk land, jf. forskrift 20.november 1981 nr. 8959 om anerkjennelse av nordiske farskapsavgjørelser.

§ 8-4-4 Når fødsel har funnet sted i en gruppe 2-stat

For registrering av barn og farskap til barn som er født i stat som nevnt i § 8-4-2 annet ledd kreves original fødselsattest og fremlagt DNA-test i samsvar med det som følger av §§ 8-4-5 til 8-4-6, med mindre norsk utenriksstasjon har verifisert vedkommende fødsel.

§ 8-4-5 Fødsel i en gruppe 2-stat og faren er gift med barnets mor

For registrering av barn der far er registrert som gift med barnets mor og fødselen har funnet sted i en stat som nevnt i § 8-4-2 annet ledd, gjelder følgende:

- a) Når far er bosatt i Norge gjelder pater est-regelen i barnelova § 3, kreves DNA-test av mor og barn.
- b) Når far er bosatt utenfor Norge og
 1. pater est-regelen gjelder i den stat barnet er født, vil farskap som følger direkte av utenlandsk lov legges til grunn i Norge uten noen godkjennelse, jf. barnelova § 85 første ledd. DNA-test av mor og barn må fremlegges.
 2. pater est-regelen ikke gjelder i den staten barnet er født, må farskapet fastsettes etter lovgivningen i fødestaten og godkjennes av NAV for å være gyldig i Norge, jf. barnelova § 85 annet ledd.

§ 8-4-6 Fødsel i en gruppe 2-stat og faren er ikke gift med barnets mor som er ugift

Når far ikke er registrert som gift med barnets mor som er ugift og fødselen har funnet sted i stat som nevnt i § 8-4-2 annet ledd, gjelder følgende:

- a) Når far er bosatt i Norge og
 1. farskapet er erklært etter barnelova § 4, jf. barnelova § 81 første ledd bokstav c, er det krav om DNA-testing av mor og barn.
 2. farskapet ikke er erklært etter barnelova § 4, er vedkommende ikke å regne som far etter norsk rett, og det er således ingen fødsel som skal registreres.
- b) Når far er bosatt utenfor Norge, fastsettes farskapet etter lovgivningen i fødestaten og må godkjennes av NAV for å være gyldig i Norge, jf. barnelova § 85 annet ledd.

§ 8-4-7 Fødsel i en gruppe 2-stat og barnets mor er gift med en annen enn faren

Når far ikke er registrert som gift med barnets mor og mor er gift med en annen, og fødselen har funnet sted i stat som nevnt i § 8-4-2 annet ledd, må farskapet overføres fra morens ektemann til den som har erklært farskapet. I slike tilfelle gjelder følgende:

- a) Når far er bosatt i Norge kan farskap endres etter reglene i barnelova § 7.

- b) Når far er bosatt utenfor Norge, fastsettes farskapet etter lovgivningen i fødestaten og må godkjennes av NAV for å være gyldig i Norge, jf. barnelova § 85 annet ledd.

§ 8-4-8 Når fødsel har funnet sted i en gruppe 3-stat

For registrering av barn og farskap til barn som er født i stat som nevnt i § 8-4-2 tredje ledd kreves original fødselsattest eller bekreftet kopi fra norsk utenriksstasjon/notarius publicus i vedkommende land. Apostille/legalisering er i utgangspunktet ikke nødvendig.

Er det grunn til å tro at det kan foreligge surrogati, eller er det ellers grunn til å tvile på riktigheten av opplysningene i attesten, gjelder bestemmelsene i §§ 8-4-5 til 8-4-7 tilsvarende.

For registrering av farskap gjelder §§ 8-4-5 til 8-4-7 tilsvarende, med unntak for bestemmelsene om DNA-test.

For fødsler som har funnet sted i England, Wales og Nord-Irland, er det når fødselsattest fremlegges ikke krav om NAVs godkjenning etter barnelova § 85 annet ledd.

§ 8-4-9 Når fødsel har funnet sted i en gruppe 4-stat

For registrering av barn som er født i en stat som nevnt i § 8-4-2 fjerde ledd kreves fødselsattest godkjent av norsk utenriksstasjon. Dersom slik godkjenning ikke fremlegges, må vedkommende attest være påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se § 8-4-19.

Er det grunn til å tro at det kan foreligge surrogati, eller er det ellers grunn til å tvile på riktigheten av opplysningene i attesten, gjelder bestemmelsene i §§ 8-4-5 til 8-4-7 tilsvarende.

Når det gjelder farskap gjelder §§ 8-4-5 til 8-4-7 tilsvarende, med unntak for bestemmelsene om DNA-test.

For fødsel i Kina skal utenriksstasjonene i henholdsvis Beijing, Guangzhou eller Shanghai vurdere om attesten trenger verifisering eller om det er nødvendig med DNA-testing. Bestemmelsene i §§ 8-4-5 til 8-4-7 kommer da tilsvarende til anvendelse.

B. Registrering av vigsel som er gjennomført utenfor Norge

§ 8-4-10 Vigsel gjennomført i annen nordisk stat

For registrering av vigsel som er gjennomført i stat som nevnt i § 8-4-2 første ledd kreves original vigselattest.

§ 8-4-11 Vigsel gjennomført i gruppe 2-stat

Vigsel gjennomført i stat som nevnt i § 8-4-2 annet ledd kan registreres dersom Utlendingsdirektoratet i forbindelse med familiegjenforening har godtatt at ekteskapet er inngått. Den kan også registreres dersom norsk utenriksstasjon har verifisert vigselen.

§ 8-4-12 Vigsel gjennomført i gruppe 3- og 4-stat

For registrering av vigsel som er gjennomført i stat som nevnt i § 8-4-2 tredje og fjerde ledd kreves at attestene må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, se § 8-4-19. Attester verifisert av norsk utenriksstasjon godtas også.

C. Registrering av separasjon/skilsmisse oppnådd utenfor Norge

§ 8-4-13 Separasjon/skilsmisse oppnådd i annet nordisk land

Avgjørelse om separasjon/skilsmisse oppnådd i stat som nevnt i § 8-4-2 første ledd godtas i Norge i henhold til den nordiske familierettskonvensjon av 6. februar 1931.

§ 8-4-14 Separasjon/skilsmisse oppnådd i en gruppe 2-stat

For registrering av separasjon/skilsmisse som er oppnådd i stat som nevnt i § 8-4-2 annet ledd, kommer § 8-4-11 tilsvarende til anvendelse.

§ 8-4-15 Separasjon/skilsmisse oppnådd i gruppe 3- og 4-stat

For registrering av separasjon/skilsmisse oppnådd i stat som nevnt i § 8-4-2 tredje og fjerde ledd kreves separasjons-/skilsmisedokument i original og påført Apostille eller legalisering av

utstederlandets utenriksdepartement, se § 8-4-19. Dokumenter verifisert av norsk utenriksstasjon godtas også.

Der dokument om skilsmisse skal tjene som bevis ved inngåelse av nytt ekteskap, gjelder lov om anerkjennelse av utenlandske separasjoner og skilsmisser av 2. juni 1978 nr. 38.

I øvrige tilfeller, jf. samme lovs § 1, har utenlandsk avgjørelse om separasjon/skilsmisse gyldighet i Norge og kan registreres dersom

- avgjørelsen/dommen er rettskraftig i vedkommende stat og
- minst en av ektefellene da saken ble reist hadde domisil eller var statsborger av vedkommende stat
- avgjørelsen ikke vil virke åpenbart støtende på norsk rettsorden (ordre public).

D. Registrering av dødsfall som har skjedd utenfor Norge

§ 8-4-16 Norske statsborgere

For norsk statsborger som har avgått ved døden utenfor Norge, registreres dødsfallet på grunnlag av dødsattest fra norsk utenriksstasjon.

§ 8-4-17 Utenlandske statsborgere avgått ved døden i gruppe 2-stat

Dødsfall for utenlandsk statsborger som har avgått ved døden i stat som nevnt i § 8-4-2 annet ledd, kan registreres på grunnlag av dom/kjennelse etter lov om forsvunne personar og ekteskapslovens § 7 bokstav e annet ledd.

§ 8-4-18 Utenlandske statsborgere avgått ved døden i gruppe 3- eller 4-stat

Registrering av dødsfall for utenlandsk statsborger som har avgått ved døden i stat som nevnt i § 8-4-2 tredje og fjerde ledd, krever at avdøde var registrert i Folkeregisteret og at dødsattesten må være i original og påført Apostille eller være legalisert av utstederlandets utenriksdepartement, jf. § 8-4-19. Attester verifisert av norsk utenriksstasjon godtas også.

E. Legalisering og dispensasjon

§ 8-4-19 Apostille / legalisering

For de stater som ikke har ratifisert Haag-konvensjon av 5.10.1961, er legalisering nødvendig. Legalisering skal foretas av utstederlandets utenriksdepartement.

§ 8-4-20 Dispensasjon

Skattedirektoratet kan i særlige tilfelle dispensere fra kravene til dokumentasjon i dette kapittel når det ellers i saken legges fram dokumenter som tilsier at det er hevet over enhver rimelig tvil at det forhold som søkes registrert i Folkeregisteret har funnet sted.

Kapittel 9 Saksbehandlingsregler

§ 9-1-1 Unntak fra taushetsplikt

Opplysninger om registreringsstatusene bosatt, utflyttet, død, opphørt og inaktiv de siste fem år, jf. § 3-1-1 første ledd bokstav w er unntatt fra taushetsplikten i folkeregisterloven § 9-1.

§ 9-2-1 Endring av fødselsdato

Registrert fødselsdato kan endres når det foreligger en åpenbar skrivefeil eller i henhold til original og verifisert fødselsattest dersom attesten også viser at fødselen er registrert senest ett år etter at den fant sted.

Fødselsdatoen kan i særlige tilfeller endres når det foreligger dokumentasjon som gir sannsynlighetsovervekt for at de nye opplysningene er korrekte. Dette gjelder likevel ikke hvis utlendingmyndighetene har lagt fødselsdatoen til grunn i utlendingssaken eller hvis antall individualsiffer for den aktuelle fødselsdag og -måned er svært lavt.

Kapittel 10 Utlevering av opplysninger fra registeret

§10-1-1 Utlevering av opplysninger som ikke er underlagt taushetsplikt

Begrepet "pressen" omfatter virksomheter som er omfattet av mediefridomslova.

Begrepet "finansforetak" omfatter virksomheter som har konsesjon etter finansforetaksloven kap.

2.

Begrundet behov for fødselsnummer og d-nummer foreligger i de tilfeller nummeret er nødvendig for å oppfylle en lovpålagt forpliktelse eller for å ivareta en lovmessig rettighet.

Opplysninger om noen få personer gis vederlagsfritt. For manuelle forespørsler som omfatter mer enn noen få personer, skal utgifter som påløper dekkes av den som gis opplysningene, med mindre det i lov er bestemt at opplysning skal gis vederlagsfritt.

§ 10-2-1 Utlevering av taushetsbelagte opplysninger

Utgifter som påløper skal betales av den som etterspør opplysningene, med mindre det følger av lov at de skal gis vederlagsfritt.

Opplysningene må ikke brukes til annet formål enn det er gitt tillatelse til.

§ 10-7-1 Krav om og utlevering av attester

Attest kan bare utstedes etter begjæring fra den person attesten gjelder, norsk offentlig myndighet eller vedkommendes verge, dersom det faller inn under vergens oppdrag. Likeledes kan attest utstedes til ektefelle, registrert partner eller en av de nærmeste slektningene når det er nødvendig for at de skal kunne ivareta sine rettigheter og plikter. Nekter skattekontoret å utstede attest, kan avgjørelsen påklages til Skattedirektoratet.

Attest kan bare utleveres til den som har krav på å få den utstedt. Skal attesten sendes som post, må det skje til den bosteds- eller postadresse vedkommende er registrert med i Folkeregisteret.

Utenlandsk myndighet kan ikke kreve å få utstedt fødselsattest. Begjæring om attest fra en utenlandsk myndighet skal oversendes Skattedirektoratet som i særlige tilfeller kan utstede attest.

§ 10-7-2 Generelt om hva attester skal inneholde mv.

Attesten skal skrives ut på særskilt skjema fastsatt av Skattedirektoratet. Foruten vedkommendes nåværende fulle navn og fødselsdato, skal identifikasjonsnummer tas med i attesten.

Attesten skal være påført sted og dato for utstedelse og registermyndighetens riksvåpenstempel.

§ 10-7-3 Særskilt om bostedsattest

I tillegg til opplysninger som nevnt i § 10-7-2 kan bostedsattesten bare ha opplysninger om personers eller husstanders registrerte bostedsadresse og om hvor lenge de har vært registrert som bosatt på denne adressen, i kommunen og i Norge, såfremt Folkeregisteret har tilstrekkelige opplysninger om dette.

§ 10-7-4 Særskilt om fødselsattest

Fødselsattest kan utstedes på enhver person som er eller har vært folkeregistrert som bosatt i Norge etter 2. desember 1946 såfremt vedkommende er født eller adoptert i Norge. Det samme gjelder for enhver person som er født i Norge etter 31. desember 1982.

Det kan også utstedes fødselsattest på person som er adoptert i utlandet etter 1. juli 1981 når det er registrert melding fra fylkesmannen om den utenlandske adopsjonen, og det i meldingen fra fylkesmannen fremgår at den utenlandske adopsjonen er gyldig i Norge med samme rettsvirkning som norsk adopsjon.

I tillegg til opplysninger som nevnt i § 10-7-2 skal fødselsattesten angi fødekommune.

Attesten kan også, i tillegg til opplysninger som nevnt ovenfor, angi foreldrenes navn. Ellers gjelder følgende regler for en slik attest:

- a) I de tilfelle det er aktuelt, skal det gis opplysning om at navnet er endret ved bevilling/melding, når bevillingen/meldingen er gitt og av hvilken myndighet. Foreldrene skal føres opp med det navn de hadde på fødselstidspunktet til den person attesten gjelder.

b) Dersom Folkeregisteret ikke har opplysning om et eller flere av foreldrenes navn, skal det stå «ikke meldt» i de feltene på attesten dette gjelder.

Attesten skal underskrives av de tjenestemenn som Skattekontoret/Skattedirektoratet har gitt fullmakt.

Kapittel 11 Kontroll av opplysninger

Skattedirektoratet har ikke hjemmel i folkeregisterloven kapittel 11 til å fastsette forskrift.

Kapittel 12 Sanksjoner

A. Overtredelsesgebyr

§ 12-1-1 Klageadgang

Den som er ilagt overtredelsesgebyr etter folkeregisterloven § 12-1 litra a, b og c, kan påklage vedtaket til Skattedirektoratet innen tre uker etter at vedtaket er mottatt.

§ 12-1-2 Utmåling av overtredelsesgebyret

Gebyret kan utgjøre 1/4 rettsgebyr pr. dag for manglende opplysninger fra personen selv, huseier/utleier og posttilbyder, e-komtilbyder, nettselskap og strømleverandør. I stedet for å bruke en fast sats kan registermyndigheten beregne et beløp ut fra en konkret vurdering i den enkelte sak. Gebyret skal uansett ikke settes høyere enn til 15 ganger rettsgebyret pr. unnlatelse.

Gebyr kan utgjøre ett rettsgebyr pr. dag når overtrederen ikke har overholdt de vilkår som følger av tillatelse om utlevering av folkeregisteropplysninger. Gebyret skal ikke settes høyere enn 100 ganger rettsgebyret pr. overtredelse.

Ved utmåling av gebyrets størrelse for forhold som reguleres i folkeregisterloven § 11-2 bokstav b og c, kan det legges vekt på

- a) hvor alvorlig overtredelsen har krenket de interesser som folkeregisterloven verner,
- b) om det er utøvd uaktsomhet eller forsett,
- c) om overtrederen gjentatte ganger har overtrådt bestemmelsen,
- d) om overtredelsen er gjort i vinnings hensikt,
- e) om gebyret vil virke urimelig sett i forhold til overtreders alder, helse m.m,
- f) om gebyret vil virke urimelig sett i forhold til overtreders økonomiske situasjon.

Er overtrederen et foretak, kan det legges vekt på forhold som nevnt i litra a, b, c, d og f.

Ved utmåling av gebyr for overtredelse som reguleres i folkeregisterlovens kapittel 10, kan det legges vekt på forhold som er nevnt i tredje ledd bokstav b, c, d og f.

§ 12-1-3 Foreldelsesfrist

Registermyndigheten kan ikke ilegge gebyr for overtredelser nevnt i dette kapittel som har funnet sted mer enn tre år før overtredelsen ble oppdaget.

§ 12-1-4 Betalingsfrist for et ilagt gebyr

Oppfyllelsesfristen er fire uker fra vedtaket om overtredelsesgebyr er endelig. Registermyndigheten kan i særlige tilfeller fastsette en annen frist.

B. Tap av rett til å få utlevert opplysninger

§ 12-2-1 Klageadgang

Den som har mistet retten til å motta folkeregisteropplysninger etter folkeregisterloven § 12-2, kan påklage vedtaket til Skattedirektoratet innen tre uker etter at vedtaket er mottatt.

§ 12-2-2 Utmåling av periode for tap av rett til å motta folkeregisteropplysninger

Registermyndigheten kan beregne lengden på tidsperioden for tap av rett til å motta folkeregisteropplysninger ut fra en konkret vurdering i den enkelte sak. Perioden kan uansett ikke settes kortere enn 6 måneder og lengre enn to år.

Ved utmåling av lengden på tidsperioden kan det legges vekt på

- a) hvor alvorlig overtredelsen har krenket de interesser som folkeregisterloven verner,
- b) om det er utøvd grov uaktsomhet eller forsett,
- c) om overtrederen har overtrådt vilkårene i en tidligere tillatelse,
- d) om overtredelsen er gjort i vinnings hensikt.

§ 12-2-3 Foreldelsesfrist

Registermyndigheten kan ikke fatte vedtak om å nekte utlevering av folkeregisteropplysninger etter dette kapittel når brudd på vilkårene har funnet sted mer enn tre år før overtredelsen ble oppdaget.
